

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

RUGACIUNE PENTRU VEDEREA PACATULUI PROPRIU

Doamne! Dă-ne să ne vedem păcatele noastre, așa încât mintea noastră, atrasă cu desăvârșire de luarea-aminte față de păcatele noastre, să înceteze a mai vedea greșelile aproapei și să-i vadă pe toți, într-acest chip, buni. Dă inimii noastre să părăsească grija pierzătoare de neajunsurile aproapei, să își unească toate grijile numai în grija pentru dobândirea curăției și sfințeniei poruncite și gătite nouă de Tine. Dă-ne nouă, celor ce ne-am spurcat haina sufletului, să o albim iarăși: ea a fost deja spălată prin apele botezului, iar acum, după pângărire, aceste haine au nevoie să fie spălate prin apele lacrimilor. Dă-ne să vedem în lumina harului Tău neputințele cele de multe feluri care trăiesc în noi, înăbușind în inimă mișcările duhovnicești, aducând în ea mișcările sângelui și trupului care sunt potrivnice Împărăției lui Dumnezeu. Dă-ne marele dar al pocăinței, înaintea căruia merge și pe care îl naște marele dar al vederii păcatelor noastre. Păzește-ne, cu aceste mari daruri, de hăurile amăgirii de sine, care apare în suflet din pricina păcătoșeniei sale neluate în seamă și neînțelese, și se naște din lucrările patimii dulceții și slavei deșarte care trăiesc în el neluate în seamă și neînțelese. Păzește-ne pe noi cu aceste mari daruri în calea noastră către Tine, și dă-ne nouă să ajungem la Tine, Căla ce chemi pe cei ce-și recunosc păcătoșenia și lepezi pe cei ce se socot drepti, ca să Te slavoslovim în veci, într-o veșnică Ta fericire, a Singurului Dumnezeu Adevărat, Răscumpărătorul celor robiți și Mântuitorul celor pierduți. Amin.

Sfântul Ignatie Briancianinov

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SĂPTĂMÂNA 21 - 27 MARTIE 2016

Miercuri 23 martie: **LITURGHIA DARURILOR MAI ÎNAINTE SFINȚITE** 6.30 PM

Joi 24 martie: **Vecernie** 6.30 PM

Vineri 25 martie: **BUNA VESTIRE** (*Dezlegare la pește*)

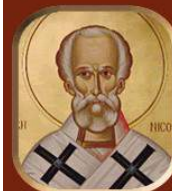
Utrenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Sâmbătă 26 martie: **Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas** 8.30 AM

Duminică 27 martie: **DUMINICA SFÂNTULUI GRIGORIE PALAMA**

Utrenie și Sfânta Liturghie Arhierescă 8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 – fix ; 917 592 2571 – mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

IUBIȚI CREDINCIOȘI

Avem bucuria de a va invita sa participati Duminică, 27 Martie 2016, la **Sfânta Liturghie Arhierescă** oficiata de **IPS Nicolae**, Arhiepiscopul Arhiepiscopiei Ortodoxe Române din cele doua Americi.

EVANGHELIA DIN DUMINICA ORTODOXIEI

În vremea aceea a vrut Iisus să plece în Galileea și a găsit pe Filip. Și i-a zis Iisus: Urmează-Mi! Iar Filip era din Betsaida, din cetatea lui Andrei și a lui Petru. Filip a găsit pe Natanael și i-a zis: Am aflat pe Acela despre Care au scris Moise în Lege și prorocii, pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret. Și i-a zis Natanael: Din Nazaret poate fi ceva bun? Filip i-a zis: Vino și vezi. Iisus a văzut pe Natanael venind către El și a zis despre el: Iată, cu adevărat, israelit în care nu este vicleșug. Natanael I-a spus: De unde mă cunoști? A răspuns Iisus și i-a zis: Mai înainte ca Filip să te cheme, te-am văzut când erai sub smochin. Răspuns-a Natanael: Rabbi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel! Iar Iisus i-a zis: Pentru că ți-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Mai mari decât acestea vei vedea. Și a grăit: Adevărat, adevărat zic vouă, că de acum veți vedea cerul deschizându-se și pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se și coborându-se peste Fiul Omului. *(IOAN 1, 43-51)*

Cuvânt la Duminica Ortodoxiei - Sf. Luca al Crimeei

Sfânta Ortodoxie, biruind toate ereziiile, s-a întărit pe veci. Mulți învățători mincinoși, făcători de schisme și eretici, a cunoscut creștinismul, începând din vechime. Unele erezii – cum ar fi cele ale lui Arie, Macedonie, Dioscor, Nestorie și cea iconoclastă – au zguduit Biserica veacuri întregi. Ele au adus Bisericii suferințe nenumărate și foarte grele; mulți au fost mărturisitorii și mucenicii care și-au vărsat sângele pentru adevărul Ortodoxiei în lupta cu acești învățători mincinoși și eretici. Mulți ierarhi mari au fost surghiuniți, unii au fost chiar alungați de câteva ori de la catedrele lor – iar Flavian, Patriarhul de Constantinopol, a fost bătut atât de crunt la sinodul numit „tălăhăresc”, condus de către ereticul Dioscor, încât a murit după trei zile. Erezia iconoclastă a fost una dintre cele mai cumplite. Ea a început în timpul împăratului Leon Isaurianul, care a fost înscăunat în anul 717. În alegerea lui cuvântul hotărâtor l-a avut armata și depindea de aceasta pe de-a ntregul, iar în armată erau nu puțini potrivnici ai cinstirii sfințelor icoane. Dorind să facă pe placul soldaților, Leon a început o prigoană înverșunată împotriva ortodocșilor.

Această prigoană a fost continuată de urmașul lui, Constantin Copronimul. Ce înseamnă numele Copronim? În grecește „copros” înseamnă „excremente”. Și necredinciosul împărat și-a primit numele datorită faptului că în timp ce era botezat a spurcat astfel apa. Cei doi împărați sus-pomeniți au domnit mult timp și au pricinuit Bisericii pătimiri foarte grele. Au urmat la tron alți împărați iconoclaști, care au continuat reaua lor lucrare, sfâșiind Biserica mai bine de un veac. De nedescris sunt chinurile pe care le-a îndurat atunci Biserica – mai ales monahii, care au apărut cu cea mai mare dârzenie cinstirea sfințelor icoane, împărații iconoclaști au închis aproape toate mănăstirile și bisericile în care se aflau sfinte icoane, transformându-le în depozite și baze militare. Monahii erau schingiuiți – li se scoteau ochii, li se tăiau nasurile, li se spărgeau capetele cu icoane. Celor ce zugrăveau icoane li se ardeau degetele până la carbonizare pe table din aramă înroșite în foc. Numai atunci când pe tronul Bizanțului s-a suit împărăteasa Irina, aceasta a reușit – cei drept, numai pentru o vreme – să curme această prigoană, să repună în drepturi cinstirea sfințelor icoane și să adune, în anul 787, cel de-al șaptelea Sinod Ecumenic, care a declarat solemn că cinstirea icoanelor este legiuită și dreaptă. După ea s-a înscăunat un nou iconoclast – împăratul Teofil, însă erezia iconoclastă tot a fost zdrobită până la urmă, de către binecredincioasa împărăteasă Teodora. Aceasta a convocat în anul 842 un sfânt Sinod care a întărit o dată pentru totdeauna dogma cinstirii icoanelor. Acest Sinod a rostit anatema asupra tuturor celor ce îndrăznesc să spună că cinstirea icoanelor este închinare la idoli și să ne numească închinători la idoli pe noi, creștinii ortodocși.

Sectanții însă continuă lucrarea iconoclaștilor și în ziua de astăzi. Nu demult, într-un oraș din Siberia doi bapțiști au intrat în biserică în timpul slujbei și au început să țipe în gura mare, numindu-i pe creștini închinători la idoli, iar icoanele – idoli. Oare aceasta nu e nebulie? Cum de cutează ei să verse otravă de năpârce prin gurile lor păgâne? Spusele lor arată o adâncă neînțelegere a celei de-a doua porunci din Legea lui Moise: Să nu-ți faci chip cioplit și nici un fel de asemănare a nici unui lucru din câte sunt în cer, sus, și din câte sunt pe pământ, jos, și din câte sunt în apele de sub pământ; să nu te închini lor, nici să le slujești, că Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos (Ieș. 20, 4-5). Ce înseamnă această poruncă? Noima ei este foarte limpede. Ea interzice oamenilor să-și facă idoli, interzice cinstirea lucrurilor neînsușite în locul Dumnezeului Celui Adevărat, după obiceiul vechilor asiro-babilonieni, egipteni, greci, romani și celorlalte neamuri păgâne. Egiptenii se închinau taurului Apis, se închinau prostește maimuțelor, crocodililor, jivinelor de tot felul. Se închinau soarelui și lunii, făcându-le „asemănări”, adică imagini pictate și cioplite. Acestor „asemănări”, acestor imagini ale

dumnezeilor pe care și-i născociseră – Baal, Astarte, Zeus, Apollo, Hermes și ceilalți – ei se închinau ca unor dumnezei adevărați, încredințați fiind că în idoli trăiesc cei înfățișați prin ei. Aceasta, într-adevăr, era închinare la idoli. Esența închinării la idoli stă în faptul că prin ea oamenii se întorc de la Dumnezeu și slujesc dracilor. Din multele istorisiri despre viețile bineplăcutilor lui Dumnezeu știm că în mulți idoli chiar trăiau draci, pe care sfinții apostoli și cuvioșii îi izgoneau prin rugăciune către Domnul.

Oare cinstirea icoanelor are ceva în comun cu închinarea la idoli, o amintește cu ceva măcar pe departe? Bineînțeles că nu. Noi nu ne facem dumnezei din sfințele icoane, ci dând cinstire sfântului chip, icoanei, dăm cinstire Dumnezeului Celui Adevărat, sau Preacuratei Lui Maici, sau sfântului zugrăvit în ea. Privind sfântul chip cu ochii trupești, ne întoarcem ochii duhovnicești către chipul dintâi, către prototipul ei. Sfințele icoane, asemenea Sfintei Scripturi, ne amintesc de persoane și întâmplări reale. Oare Domnul și Dumnezeul nostru Iisus Hristos, Căruia îi dăm cinste și laudă prin aceste imagini, nu S-a întrupat și n-a trăit pe pământ, printre noi, în realitate? Oare n-a trăit pe pământ Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, a Cărei icoană a fost zugrăvită de către Sfântul Evanghelist Luca? Iar Ea a binecuvântat icoana cu pricina și a zis: „Cu acest chip va rămâne pururea harul Meu”. Știu asta sectanții cei lipsiți de minte? Oare n-au auzit câte minuni se fac prin icoanele Preasfintei Născătoare de Dumnezeu? Dar icoanele sfinților lui Dumnezeu, pe care El însuși i-a proslăvit? Oare imaginile lor nu propovăduiesc cu cea mai mare putere măreția nevoiței lor, care a proslăvit puterea lui Dumnezeu? Oare nu ne-au învățat și nu ne învață ei să ne închinăm numai lui Dumnezeu și să trăim după voia Lui? Oare pot fi numite idoli lucruri cum sunt icoanele acestea? Și atunci, iată cât de păgâne sunt gurile care cutează să le numească pe ele idoli, iar pe noi – închinători la idoli! Să tacă necredincioșii, fiindcă sfântul Sinod a toată lumea a rostit asupra lor anatema. Amintiți-vă acest lucru și temeți-vă – temeți-vă ca nu cumva să fiți cu cei asupra cărora a fost rostită anatema la cel de-al șaptelea Sinod a toată lumea, care a întărit definitiv credința ortodoxă, călcând și rușinând toate ereziiile și schismele.

Mult timp s-a scurs de la ultimul Sinod Ecumenic – mai mult de un mileniu. De atunci n-au mai fost în Biserică Sinoade Ecumenice. De ce? Din motive politice, deoarece convocarea lor n-a mai fost cu putință. Este însă cazul să ne mâhnim prea mult pentru că nu mai sunt Sinoade Ecumenice? Nu, fiindcă primele șapte Sinoade Ecumenice au făcut tot ce trebuia făcut pentru călcarea tuturor ereziiilor și pentru întărirea deplină a credinței ortodoxe. Veți spune poate: „Dar până în ziua de astăzi apar o grămadă de erezii și schisme noi, apar o mulțime fără număr de secte”. Da, așa este, însă toate aceste erezii și schisme nu aduc nimic nou față de vechile erezii și schisme. Ele repetă și dezvoltă ideile ereticilor din vechime, care au fost cu desăvârșire răsturnate și pe deplin doborâte de către cele șapte Sinoade Ecumenice. Ca atare, ne este de ajuns marea înțelepciune pe care o avem în învățătura lor. Iată de ce spunem că Ortodoxia a fost întărită definitiv la cel de-al șaptelea Sinod Ecumenic, și astăzi este o zi de mare solemnitate și bucurie, căci este ziua în care Biserica a rânduit să se înalțe mulțumită lui Dumnezeu pentru întemeierea Ortodoxiei. Haideți să ne unim și noi la această laudă, la această rugăciune.

Pe toți cei aflați în secte, care smintesc oamenii cu învățăturile lor mincinoase, apostolul Pavel îi dă anatemei – și urmând cuvintelor lui, Sfânta Biserică anatematizează în Duminica Triumfului Ortodoxiei pe toți ereticii, pe toți cei ce nu recunosc Sinoadele Ecumenice și Sfânta Tradiție. Să vă aduceți aminte și să știți cădacă cineva vă smintește și vă atrage într-o sectă, veți fi supuși anatemei, veșnicului blestem. Ce poate fi mai groaznic decât aceasta? Nu știu. Pot numai să vă rog, cum îi ruga pe credincioși și Sfântul Apostol Pavel, să vă păziți de acești răpitori, să vă păziți de cei ce fac schisme, să nu vă duceți niciodată la adunările lor, căci altfel va pătrunde în voi otrava lor. Ca de foc temeți-vă de legăturile cu ereticii, cu sectanții. Țineți-vă de credința pe care ne-o învață Sfânta Biserică – de credința evanghelică, de credința lui Hristos, de credința apostolească, și vă va mântui Domnul Iisus Hristos. Amin.